

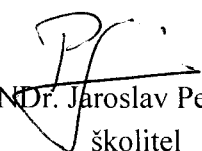
Hodnocení postgraduálního studia Ondřeje Berana a jeho disertační práce

Kolega Beran vstupoval do PGS, řečeno sportovní terminologií, tak trochu ze zadní pozice. Filosofii vystudoval pouze jako půlobor, a to navíc jako půlobor nediplomní. Z tohoto důvodu jsem tedy byl k jeho možnostem nejprve poněkud skeptický; nicméně on se tím naštěstí nenechal odradit a brzy mě přesvědčil, že má pro filosofii mimořádný talent.

Ve své práci se kolega Beran pustil do tématu, které je na pomezí analytické a kontinentální filosofie, což považuji za věc, která je záslužná sama o sobě; a kolega Beran se tohoto tématu navíc podle mne zhostil obdivuhodným způsobem. Jeho srovnání Wittgensteina s Husserlem a Heideggerem je podloženo pečlivým studiem a hlubokým porozuměním filosofů z obou stran 'barikády' (což je věc v rámci české filosofie docela nevídaná). Kolegovi Beranovi se podle mne navíc daří nalézt skutečně jistý druh neutrální půdy, na níž dokáže filosofy v některých ohledech tak zásadně odlišně plodným způsobem srovnat.

Práce kolegy Berana se více než na specifické detaily soustředí na celkový obraz – na tu nejobecnější charakteristiku toho, co nám dovoluje říci, že mezi srovnávanými filosofy existuje přes nepochybné zásadní rozdíly hluboká paralela. Díky zručnosti, se kterou vládne jazykem, dávají výsledky jeho práce text, ze kterého bude, myslím, kniha zajímavá zdaleka nejenom pro úzký okruh odborníků, ale i pro velice širokou filosofickou veřejnost. Vzhledem k tomu, že se jedná o práci v rámci české filosofie vpravdě průkopnickou, je to, myslím, velice dobře.

V Praze dne 14. 6.

Prof. RNDr. Jaroslav Peregrin, CSc.
školitel